ביישוב לא עבידנא. מלאכה ביום טוב שני המלאל והנו טו לאיסור לא לאכנה לעיניכם את המנהג: **דעדיפא מינה**. החמורה ממנה: **עבדי ליה**. עשיתי לו: **מימנו אגנדא דבר בי רב**. תלמיד שסרח היו נמנין להלקותו ולא לנדותו משום דשמתא חמורה בתורה: **ולית ליה לר' יהודה כו'**.

דמשמע שיכול לומר לו כן מקום שלא כלו לכן מקום שכלו לא והבא לך לף אתה ממקום שהכאתי ותמלא שלא כלו שם לחיה, ואכול מאותן שהבאת, (ג) (ואותה) שלך שיש לך בבית אסורין ומעמא משום דגדלו כאן וכזה המקום כלו אבל אני הכאתי את שני ממקום היתר ואין כאן מחלוקת, ולית ליה לר' יהודה דאסור משום חומרי מקום שהלך לשם ואפילו אין שם מחלוקת דהא ממקום שאין עושין למקום שעושין דמעמא לאו משום מחלוקת הוא ואסרינן ליה משום חומרי מקום שילא משם: **הכי גרסינן מילתא אחריתי קאמר**. או ממקום שלא כלו למקום שלא כלו ושמע שכלו במקומן חייב לבער ורבי יהודה אומר לא והבא לך לף אתה מהיכא דאייתיתיהו והא לא כלו(ג): **מילתא אחריתי קאמר**.

תנא קמא: **ושמע שכלו במקומן חייב לבער**. ואע"ג דאין כאן חומרי מקום שילא משם שבשעה שילא עדיין לא היו נוהגין בהן חומרא: **לר' יהודה אומר לא**. יכול זה לומר לבני מקומו שילא משם איני משנה ממנהגכם דהא הולכתים למקום שלא כלו ולא והבא לך משם ושוכל למצוא הרבה: **לאומרא אמרם רבי יהודה**. הכי הוה גמיר לה ר"ל מרבים דרבי יהודה אמר לאומרא: **אלא איפוך**. תוספת זו שהוספנו על המשנה ואימא לו ממקום שלא כלו למקום שלא כלו ושמע שכלו במקומן איני חייב לבער דאין כאן חומרי מקום שילא משם שבשעה שילא עדיין לא היו נוהגין בהן חומרא: **לר' יהודה אומר לא**. ולא זה לומר לבני מקומו שילא משם שבשעה שילא עדיין לא היו נוהגין בהן חומרא: **לר' יהודה אומר לא**. יכול זה לומר לבני מקומו שילא משם איני משנה ממנהגכם דהא הולכתים למקום שלא כלו ולא והבא לך משם ושוכל למצוא הרבה: **לאומרא אמרם רבי יהודה**. הכי הוה גמיר לה ר"ל מרבים דרבי יהודה אמר לאומרא: **אלא איפוך**. תוספת זו שהוספנו על המשנה ואימא לו ממקום שלא כלו למקום שלא כלו ושמע שכלו במקומן איני חייב לבער דאין כאן חומרי מקום